

PET PESMI

Kajetan Kovič

CHANSON

Kadar hodimo sami po bulvaru Saint Michel
ali kjerkoli drugje po svetu,
si včasih zaželimo majhnega čudeža,
ki bi bil na zunaj podoben dekletu.

Mogoče zato, da bi šli na sprehod v Bulonjski gozd,
ali zato, da bi z njo kakšno noč prespali,
ali pa čisto preprosto, da ne bi zvečer
na vogalu bulvara sami ostali.

Da bi lahko vsaj za hip spet verjeli,
da je življenje obljudena hiša
in da nas z njim še kaj drugega veže
kot sivi pločnik Boul'Micha.

PES

Pes na železni verigi,
pes na otroški verigi iz regrata,
pes na verigi žvižga:
mine železo,
mine regrat,
mine žvižg,
mine vse —
ne mineta
pes in veriga.

Pes mora lajati,
stražiti,
lizati,
pes mora stiskati rep,
pes je cirkuška točka
in tabla z napisom HUD PES.
Nikoli ni samo pes,
ampak vedno le pes na verigi.

Zvečer golta spalne tablete.
V sanjah se strga in teče,
teče za zajci
in za volkovi
in za lisicami,
teče z nogami vseh prednikov,
teče za soncem in cvetjem,
teče v gozdove,
teče krvav,
teče raztrgan,
teče brez sape —

teče, teče
pes na verigi iz sanj.

PRAH

Iz niča prideš,
prah na podplatih neba,
med vrtove, na hribe,
zazidaš si hiše in kašče,
drevesa in mesta,
veter zatakneš na kopje
in jezdiš zrele konje
letnih časov.
Kot zvonki zamašek
poči iz niča zavest,
kresnica, raketa, planet,
in za obzidjem oči
se premaknejo sonca.
Žogaš se z njimi,
jih mečeš, loviš
in spet mečeš
in sonca beže,
dokler ne ostaneš sam
na rjavi, samotni gori.
Zdaj boš položil
vrtove in hribe in konje
v druge oči
in nebos si bo tiho
obrisalo podplate.

ZVON

Biti ob robu, biti v sredini,
z željo vedno drugje kot s telesom.
bežati in stati,
živeti same majhne trenutke,
nevedno verjeti v srečo nemira,

potem pa spoznati,

da je nihaj od roba do roba
celota in velik mir
in donečega zvona
velika tišina.

PESEM

O kisli sad limone,
o sladki sad medu,
o nežne ptičje krone
poguma in strahu.

Srebrno je deževje.
Iz južnih korenin
poganja nizko drevje
zelenih mandarin.

Te vabijo gozdovi,
dišeči od prsti?
O pojdi za sledovi
divjadi in zveri.

Zapodi čredo dnevov
na pašnik zrelih trav.
Zaplodi jato spevov,
da se bo zrak smejal.

Čprav boš sam ob žeji
in lakoti trpel,
da le na vsaki veji
bo ptičji jezik pel!